

35 μανίαν ἐκπέσωμεν, οὐκ ἀμυνόμενος ὑπὲρ τῶν προτέρων, ἀλλ' ἀπαλλάξαι τῆς νόσου βουλόμενος, ἅπαντα καὶ λέγει καὶ ποιεῖ καὶ τοῦτο ἱκανὸν μὲν καὶ ἀπὸ τῶν ὀρθῶν λογισμῶν συνιδεῖν.

5. Εἰ δέ τις ἡμῖν ἀμφισβητοίη τούτων ἔνεκεν, καὶ ἀπὸ τῶν θείων ταῦτα πιστωσόμεθα λογίων. Τίς γάρ, εἶπέ μοι, τοῦ Βαβυλωνίων βασιλέως γέγονεν μιαιώτερον, ὃς τοσαύτην τῆς τοῦ θεοῦ δυνάμεως πείραν λαβών, ὡς τὸν προφήτην προσκυνήσαι τὸν αὐτοῦ καὶ κελεῦσαι αὐτῷ μαναὰ σπεῖσαι καὶ θυμίαμα, πάλιν εἰς τὸν πρότερον ἐξηνέχθη τυφόν, καὶ τοὺς μὴ προτιμήσαντας αὐτὸν τοῦ θεοῦ δεδεμένους εἰς τὴν κάμινον ἐνέβαλεν. Ἄλλ' ὅμως τὸν οὕτως ὤμὸν καὶ ἀσεβῆ καὶ θηρίον μᾶλλον ἢ ἄνθρωπον εἰς μετάνοιαν προσκαλεῖται καὶ δίδωσιν αὐτῷ
10 καὶ ἑτέρας τοῦ μεταβαλέσθαι ἀφορμάς, πρῶτον μὲν αὐτὸ τὸ ἐν τῇ καμίνῳ θαῦμα γεγονός, μετὰ δὲ ἐκεῖνο τὴν ὄψιν μὲν ἦν εἶδεν ὁ βασιλεύς, ἠρμήνευσεν δὲ ὁ Δανιήλ, ἱκανὴν καὶ λιθίνην κάμψαι ψυχὴν· καὶ πρὸς τούτοις, μετὰ τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων παραίνεσιν, καὶ αὐτὸς ὁ προφήτης συνεβούλευε λέγων·
15 « Διὰ τοῦτο, βασιλεῦ, ἡ βουλή μου ἀρεσάτω σοι· τὰς ἀμαρτίας σου ἐν ἐλεημοσύναις λύτρωσαι, καὶ τὰς ἀνομίας σου ἐν οἰκτιρμοῖς πενήτων· ἴσως ἔσται μακροθυμία τοῖς παραπτώμασίν σου. » Τί λέγεις, ὦ σόφε καὶ μακάριε; Ἔστιν μετὰ τὴν τοσαύτην ἀπόπτωσιν πάλιν ἐπάνοδος; ἔστιν μετὰ τὴν τοσαύ-
20 τὴν νόσον πάλιν ὑγίεια; ἔστιν μετὰ τὴν τοσαύτην μανίαν

ἐκ τῆς τοσαύτης ἀπόπτωσιν πάλιν ἐπάνοδος; ἔστιν μετὰ τὴν τοσαύτην νόσον πάλιν ὑγίεια; ἔστιν μετὰ τὴν τοσαύτην μανίαν